

Η ΑΥΓΗ

Ο φόβος του Κρόνου

» Δεν είναι η πρώτη φορά που μία κυβέρνηση επιτίθεται στους νέους και χαρακτηρίζει υποκινούμενες τις κινητοποιήσεις τους. Ολόκληρες γενιές, μαθητές και μαθήτριες, φοιτητές και φοιτήτριες, εργαζόμενοι νέοι και αγρότες έχουν γευτεί την απειλητική και υποβολιμαία ρητορική των εκάστοτε κυβερνώντων, έχουν νιώσει τον αυταρχισμό στις πλάτες τους. Κοινό ρεφρέν ότι πίσω από τις κινητοποιήσεις βρίσκονται οι οργανώσεις της Αριστεράς. Γνωρίζει η εξουσία ότι οι κινητοποιήσεις δεν είναι αποτέλεσμα μηχανικής, δεν δημιουργούνται ούτε συντηρούνται με τον οργανωτισμό, ιδιαίτερα σε συνθήκες κρίσης της πολιτικής και των οργανώσεων νεολαίας. Παρ' όλα αυτά, η ρητορική της μνημονιακής εξουσίας λειτουργεί με παρωχημένα αντανάκλαστικά και ακούγεται σαν βραχνιασμένο megάφωνο του πάλαι ποτέ αστυνομικού κράτους.

Πίσω από την ανθρωπολογική σταθερά των υπουργών που αιτιώνται τη νεολαία για τη δική τους ανικανότητα και τα επίχειρα της αντικοινωνικής πολιτικής τους, βρίσκεται η ιδεολογία του «εχθρού λαού», που στην περίπτωση των νέων παραπέμπει στο σύνδρομο του Κρόνου. Η γενιά που βρίσκεται στα πράγματα, υπόλογη για την κρίση, μετακυλίζει τις ευθύνες στα παιδιά, συμπεριφέρεται με το σύνδρομο του Κρόνου.

Μια γενική αξίωση ελευθερίας, ένας αέρας αμφισβήτησης από τη νεολαία έδωσε πνοή στον εκδημοκρατισμό και στην κοινωνική ισότητα καθ' όλη τη μεταπολεμική περίοδο. Αυτή την «κοινωνική αναίδεια» των νέων οι εκάστοτε κυβερνώντες τη χαρακτήρισαν «νοοτροπία πεζοδρομίου», «συμπεριφορά ήσσονος προσπάθειας», «λαϊκιστική έκρηξη», «σύμπτωμα κοπάνας», «διαταταγμένη κομματική υπηρεσία», «μπακαλάκηδες» κ.λπ., κ.λπ., κ.λπ. Τώρα ο συνταγματολόγος υπουργός Παιδείας σπεύδει να μιλήσει για την «παρεξήγηση της Μεταπολίτευσης», επιβεβαιώνοντας ότι η κατασκευοφάντηση των νέων έχει ως στόχο την αναδρομική απονομιμοποίηση των δημοκρατικών κατακτήσεων της Μεταπολίτευσης.

Το νέο ποιοτικό στοιχείο έγκειται ότι στην παρούσα φάση καταρρέει η εξουσία, καθώς δεν μπορεί να ξεγελάσει τους νέους, δεν μπορεί να κλέψει την ψήφο των γονιών, καθώς προσφέρει στη νεολαία αβεβαιότητα, μέλλον με ανεργία, κοινωνική περιθωριοποίηση, μετανάστευση. Η σημερινή γενιά αρνείται την καταδίκη της σε «χαμένη γενιά» και ανακαλύπτει, μέσα από τις δικές της επώδυνες εμπειρίες, τις αξίες της δημοκρατίας και της συλλογικότητας ως προϋπόθεση για ν' αλλάξει τη ζωή της και ταυτόχρονα την κοινωνία. Αυτό το κόκκινο νήμα που συνδέει επί δεκαετίες τις γενιές στη χώρα μας, το νήμα της δημοκρατίας, επιχειρεί να κόψει η κυβέρνηση.

Η νέα γενιά ανακαλύπτει την κρυμμένη δύναμή της σε μια φάση-μεταίχμιο για τη δημοκρατική ανατροπή στη χώρα μας. Κι αυτό φοβάται η παρηκμασμένη κάστα του δικομματισμού. Γι' αυτό ψάχνει για υποκινητές, γι' αυτό επιχειρεί να ενεργοποιήσει δυναμικές αποσταθεροποίησης αναβιώνοντας τακτικές κοινωνικού αυτοματισμού. Η γνησιότητα της νεολαιίστικης έκρηξης προδιαθέτει για την ενεργό κοινωνική διαθεσιμότητα με άξονα τη δημοκρατική αλλαγή. Αυτό φοβίζει τους διάφορους Λοβέρδους. Και ορθώς! Να φοβούνται!